

RETEN I ODENSE DOM

afsagt den 18. februar 2025

Sag [REDACTED]

F1
(advokat [REDACTED])

mod

F2
(advokat Eva Høje Bisgaard Anker)

Denne afgørelse er truffet af retsassessor [REDACTED].

Sagens baggrund og parternes påstande
Retten har modtaget sagen den 24. marts 2023.

Sagen drejer sig om sig om regreskrav og forældelse iht. forsikringsaftaleloven.

F1 har nedlagt følgende påstand: F2 skal til F1 betale 244.300,00 kr. med procesrente fra den 13. april 2019 af 244.300,00 kr.

F2 har nedlagt påstand om frifindelse.

Oplysningerne i sagen

Denne sag vedrører spørgsmålet om, hvorvidt om og i givet fald hvornår F2 (herefter kaldet F2) overfor F1 (herefter

kaldet F1) har anerkendt erstatningspligten i henhold til et regreskrav, og om der er indtrådt forældelse.

F1s forsikringstager i køretøj AR 65 419 var den 19. december 2017 involveret i et færdselsuheld med køretøj BL 69 776, hvilket køretøj var forsikret hos F2.

Den 7. januar 2019 fremsendte F1 en elektronisk meddelelse til F2 via EDI-regresplatformen med anmodning om at anerkende Regresaftalens Ansvars- og fordelingsregel K2.

Af den på skadestidspunktet gældende regresaftale fremgår blandt andet følgende:

”BETINGELSER

I – FORMÅL

Aftalens formål er at lette selskabernes administration af skadesager (kaskokrav) med motordrevne køretøjer samt at reducere antallet af retssager selskaberne imellem.

II – ALMINDELIGE REGLER

1) Selskaberne forpligter sig til inden for aftalens rammer at regulere skyldsspørgsmålene på grundlag af samtlige modtagne oplysninger. Answarets placering afgøres i henhold til ANSVARS- OG FORDELINGSREGLERne, selv om ikke kun motordrevne køretøjer er impliceret.

2) Aftalen omfatter alene skader, hvor intet deltager-Selskabs kaskokrav (inkl. selvrisiko) pr. skaderamt køretøj overstiger 100.000 kr. Hvis et kaskokrav ikke er større end selvrisikoen, falder dette krav uden for aftalen.

...

5) Aftalen finder anvendelse uanset resultatet af en retslig afgørelse.

Fordelingsreglerne vedrørende sammenstød mellem modkørende K1 og K2 er i regresaftalen defineret som følger:

” K1

Sammenstød mellem modkørende.
Ligedeling.

K2

Sammenstød mellem modkørende.

Fuldt ansvar, hvis det bevises, at den ene part er over vejmidten eller overskrider fuldt optrukken linje.

F2 besvarede den 13. januar 2019 anmodningen som følger: "Erstatningspligten anerkendes: Ja"

Den 13. marts 2019 sendte F1 via EDI platformen et opgjort erstatningskrav på 244.300 kr., og anførte "Tak for jeres anerkendelse. Vi fremsender hermed vort krav."

Den 27. marts 2019 forespurgte F2 via EDI-platformen, om erstatningen var ekskl. moms.

F1 besvarede henvendelsen den 23. januar 2020, idet det blev oplyst, at erstatningen var ekskl. moms, og at man afventede F2's afregning.

Den 27. januar 2020 skrev F2 via EDI platformen til F1 som følger: "Det undrer os, at I kun har fået kr. 700 for resterne. Det er under skrotpræmien. Oplys og venligst info herom".

Den 30. november 2022 sendte F1 v/ jurist [REDACTED] en mail til F2 v/ [REDACTED], hvori denne efter at have opridset sagens hidtidige forløb skrev følgende:

"

...

Herefter er der ikke sket mere, og vi har ikke modtaget betaling. Hvorfor vi ikke har fået mere end 700 kr. skal jeg ikke kunne svare på, men det er 700 kr. der fremgår af OP rapporten.

Jeg mener ikke sagen er forældet, da I aldrig har svaret på om I kan anerkende erstatningspligten uden for RA. Såfremt jeres besked af 23.01.2020 skal læses som en anerkendelse, forælder sagen tidligst den 23. januar 2023.

Hvad tænker du?"

[REDACTED] besvarede den 6. december 2022 mailen som følger:

"

...

Jeg har vendt sagen med [REDACTED].

Vores anerkendelse sker den 13. 01.2019.

Den 27.03.2019 beder vi jer om oplysninger, der er nødvendige for at kunne afregne. Ifølge [REDACTED] gælder forældelsen 3 år fra første gang vi beder om oplysninger til at kunne afregne, jf. FAL § 29, stk. 5.

Forældelsen indtræder derfor 27.03.2022, hvorfor jeres krav er forældet."

Sagen er anlagt den 24. marts 2023.

Der er til brug for sagen indhentet et responsum fra Forsikring & Pensions responsumudvalg. Responsumudvalgets besvarelse lyder som følger:

" Spørgsmål A

Er F&P bekendt med branchekutymen vedrørende udstrækningen af et forsikringsselskabs anerkendelse af erstatningsansvar under regresaftalen vedr. skadesager (kaskokrav) med motordrevne køretøjer (bilag 2)?

Hvis spørgsmålet besvares bekræftende, anmodes F&P om at oplyse, om det følger af en sådan branchekutyme, at et selskabs anerkendelse af erstatningsansvar for en autoskade under regresaftalen tillige hhv. ikke indebærer en anerkendelse af erstatningsansvaret for det tilfælde, at kravet (efterfølgende) grundet dets størrelse måtte vise sig ikke at være omfattet af regresaftalen?

Det præciseres, at der med ovenstående alene spørges til eksistensen af en eventuel branchekutyme, og altså ikke til F&P's eventuelle fortolkning af de relevante regler.

Svar på spørgsmål A

Den i spørgsmålet nævnte Regresaftale mellem selskaberne har til formål at lette selskabernes administration af skadesager med motordrevne køretøjer og vedrører kun kaskokrav.

I praksis sker kommunikationen mellem selskaberne om autoskader via et skema i selskabernes elektroniske meddelelsessystem EDI. Her er to muligheder for at meddele et andet selskab, at man har et krav, som det modtagende selskab så kan tage stilling til.

a) Den ene mulighed er at sætte kryds i rubrikken om en fordeling i henhold til regresaftalen. I denne situation er det kutyme, at det accepterende selskab står helt frit, hvis det senere viser sig, at kaskokravet på grund af dets størrelse falder uden for den mellem selskaberne indgåede regresaftale.

b) Den anden mulighed er at sætte kryds i rubrikken om erstatningspligten. I denne situation er der ikke enighed i Responsumudvalget om, hvorvidt det accepterende selskab står helt frit, om det accepterende selskab er bundet af krav op til maksimumsbeløbet i Regresaftalen eller af det faktuelle krav.

En afgørelse heraf er et domstolsanliggende og falder som sådan uden for Responsumudvalgets virkeområde.

Spørgsmål B

F&P bedes oplyse, om den eller de kutymen, der eventuelt er henvist til ved besvarelsen af spørgsmål A er betinget af, at det anmeldende forsikringsselskab på tidspunktet for anmeldelse af kravet under regresaftalen vidste eller burde vide, at kravet beløbsmæssigt måtte forventes at falde uden for regresaftalen.

Svar på spørgsmål B

Nej, det afgørende er, hvad det modtagende selskab konkret har fået af oplysninger på tidspunktet for dets svar. Hvis det afgivende selskab vidste eller burde vide, at kravet grundet dets størrelse falder uden for Regresaftalen, er det modtagende selskab ikke bundet af sin anerkendelse.

Spørgsmål 1

Er F&P bekendt med branchekutymen vedrørende udstrækningen af et forsikringsselskabs anerkendelse af en *fordelingsregel* under regresaftalen?

Hvis spørgsmålet besvares bekræftende, anmodes F&P om at oplyse, om det følger af en sådan branchekutyme, at et selskabs anerkendelse af en *fordelingsregel*:

1. Ikke indebærer en anerkendelse af erstatningspligten, hvis kaskoregreskravet (efterfølgende), grundet dets størrelse, viser sig ikke at være omfattet af regresaftalen.
2. Også indebærer en anerkendelse af erstatningspligten, selvom kaskoregreskravet (efterfølgende), grundet dets størrelse, viser sig ikke at være omfattet af regresaftalen.

Svar på spørgsmål 1

Der henvises til svaret på spørgsmål A.

Parternes synspunkter

F1 har i sit påstandsdokument anført:

" ...

Anbringender

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det overordnet gældende, at F1s krav ikke er forældet.

Den 07.01.2019 rettede F1 henvendelse til F2 med et krav om, at F2 skulle anerkende ansvaret for et færdselsuheld den 19.12.2017. I den forbindelse oplyste F1 til F2, at ansvaret kunne afgøres inden for Regresaftalen efter Regresaftalens Ansvars- og fordelingsregel K2.

Den 13.01.2019 meddelte F2 til F1, at F2 kunne anerkende ansvaret efter Regresaftalens Ansvars- og fordelingsregel K2. Anerkendelsen skete via forsikringsselskabernes fælles EDI-regres-system, ved at F2 krydsede 'Ja' til at Ansvars- og fordelingsreglen kunne anerkendes.

Den 13.09.2019 oplyste F1 til F2, at F1s kaskokrav var 244.300 kr., hvorved sagen faldt uden for Regresaftalens anvendelsesområde pga. skadens størrelse.

Den 27.03.2019 og 27.01.2020 stillede F2 spørgsmålstegn ved F1s opgørelse af kravet, uden at forholde sig til erstatningspligten.

Det fremgår af Regresaftalens pkt. 2.2, at; "*Aftalen omfatter alene skader, hvor intet deltagereselskabs kaskokrav (inkl. selvrisiko) pr. skaderamt køretøj overstiger 100.000 kr.*"

Hertil fremgår det af fortolkningsreferat til Regresaftalen nr. 6.2 fra august 2012; "*Tryk spurgte om modpartens selskab var bundet af en anerkendelse af en fordelingsregel, hvis kasko-*

kravet efterfølgende blev opgjort til større end beløbsgrænsen. Enighed om at man ikke var bundet af en anerkendelse efter Regresaftalen, hvis sagen efterfølgende faldt uden for aftalen på grund af skadens størrelse."

I overensstemmelse med Regresaftalens pkt. 2.2. og fortolkningsreferat 6.2, har F&P i responsumsag 5.1-3593 udtalt, at når et selskab anerkender – ved at krydse 'Ja' i rubrikken 'Fordelingsregler anerkendes' – er kutymen, at det anerkendende selskab står "helt frit" hvis det regressøgendes kaskokrav falder uden for Regresaftalen pga. kravets størrelse, jf. Svar på spørgsmål A, a).

Det anerkendende selskab er kun bundet af sin anerkendelse, hvis det anerkendende selskab – på tidspunktet for anerkendelsen – vidste eller burde vide, at det regressøgendes kaskokrav oversteg Regresaftalens beløbsgrænse, jf. Svar på spørgsmål B.

På denne baggrund gøres det gældende, at det løfte, som F2 afgav til F1 den 13.01.2019, ikke skabte nogen bindende forpligtelse for F2 – uden for Regresaftalen – som F1 kunne indrette sig efter, da F2 helt frit kunne vælge, om de ville være bundet af løftet (anerkendelsen). Derfor har F2 slet ikke anerkendt overfor F1, for krav der ikke er omfattet af Regresaftalen.

Det bestrides i samme forbindelse, at F2 – der på tidspunktet for meddelelsen den 13.01.2019 ikke var klar over, at F1s kaskokrav oversteg 100.000 kr. – har løftet bevisbyrden for, at de vidste eller burde vide, at F1s krav faldt uden for Regresaftalen.

Det fremgår af Forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5; "Er en skade inden forældelsesfristens udløb anmeldt til selskabet, indtræder forældelse af krav, som skaden giver anledning til, tidligst 1 år efter selskabets meddelelse om, at det helt eller delvis afviser kravet. Hvis selskabet anerkender, at der foreligger en dækningsberettiget skade, men anmoder om yderligere oplysninger med henblik på opgørelse af kravets størrelse, indtræder forældelse 3 år efter selskabets meddelelse herom.

Det gøres således gældende, at F2 ikke har løftet bevisbyrden for, at F2 har anerkendt i Forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5's forstand, idet meddelelsen den 13.01.2019 ikke skabte en bindende forpligtelse for F2, som F1 kunne indrette sig efter.

Det bestrides i samme forbindelse, at F2's spørgsmål til F1s krav den 27.03.2019 og 27.01.2020 kan sidestilles med en anerkendelse i Forsikringsaftale-lovens § 29, stk. 5's forstand.

F1s krav mod F2 er derfor ikke forældet, hvorfor F2 skal tilpligtes at betale i henhold til den nedlagte påstand.

Til støtte herfor henvises til FED2022.47 og U.2016.133/2H.

Ex tudo gøres det gældende, at F2 først har afvist erstatningspligten den 06.12.2022, hvorfor forældelsen tidligst indtræder den 06.12.2023, jf. Forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5. F1 har dog udtaget stævning mod F2 forinden (den 24.03.2023), hvorfor forældelsen er afbrudt, jf. Forældelseslovens § 16. ...'F

F2 har i sit påstandsdokument anført:

'F...

Der ses i sagen at være enighed om, at F1s krav tidligst forælder 1 år efter, at F2 har meddelt F1, at kravet afvises – eller 3 år fra den dato, hvor F2 anerkender, at der foreligger en dækningsberettiget skade, men anmoder om yderligere oplysninger med henblik på opgørelse af kravets størrelse, jf. forældelseslovens § 29, stk. 5.

Kravet er ikke afvist af F2 forud for afvisningen som følge af forældelse.

Det centrale tvistepunkt i sagen er således, om og i givet fald hvornår F2 har anerkendt erstatningspligten i relation til F1s regreskrav, og forældelsesfristen på 3 år derfor begynder at løbe.

Det gøres gældende, at F2 har anerkendt erstatningspligten i forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 2. pkt.'s forstand ved sin anerkendelse af fordelingsreglen den 13. januar 2019, eller i hvert fald den 27. marts 2019, hvor F2 spurgte til opgørelsen af kravet, som allerede på dét tidspunkt notorisk og åbenlyst faldt uden for regresaftalen, uden at F2 i den forbindelse trak sin anerkendelse tilbage eller tog forbehold i nogen henseende.

Det gøres gældende, at Responsumudvalgets svar – også med støtte i den almindelige aftaleret – må læses derhen, at en accept af fordeling i henhold til regresaftalen (in casu K2) må betragtes som en *anerkendelse*.

Såfremt det senere måtte vise sig, at regreskravet beløbsmæssigt falder udenfor regresaftalen, står det accepterende selskab helt frit, jf. også Responsumudvalgets svar på spørgsmål A, a). Dette indebærer ikke, at accepten af fordelingsreglen ikke udgør en anerkendelse, men er en naturlig konsekvens af almindelige aftaleretlige principper om ugyldighed som følge af bristende forudsætninger (at kravet faldt uden for regresaftalens beløbsgrænse).

Påberåbelse af en ugyldighedsgrund er erklæringsgivers prærogativ, og det er således det selskab, som har accepteret fordelingsreglen, som kan gøre gældende, at selskabet ikke ønsker at være bundet af den heri liggende anerkendelse, hvis det senere viser sig, at kravet faldt uden for regresaftalen grundet dets størrelse.

F2 har på intet tidspunkt påberåbt sig ugyldighed/tilkendegivet at ville træde tilbage fra den tidligere anerkendelse, selvom selskabet allerede den 13. marts 2019 blev bekendt med, at kravet faldt uden for regresaftalens beløbsgrænse. F1 kan ikke påberåbe sig ugyldighed af F2's viljeserklæring for derved at forbedre sin retsstilling gennem en ensidig forlængelse af forældelsesfristen for F1s eget regreskrav.

Den 13. januar 2019 anerkendte F2 således erstatningspligten, idet denne accepterede fordelingsregel K2. Den 13. marts 2019 blev F2 bekendt med, at kravet beløbsmæssigt faldt uden for regresaftalen, men anmodede alligevel om simple oplysninger til brug for kravets opgørelse den 27. marts 2019 uden i den forbindelse at træde tilbage fra anerkendelsen eller tage forbehold i så henseende.

Den efterfølgende adfærd underbygger således, at F2 fortsat stod ved sin anerkendelse, også efter det blev klart, at regreskravet beløbsmæssigt faldt uden for regresaftalen.

Sagsøgers regreskrav er derfor forældet den 13. januar 2022, eller i hvert fald den 27. marts 2022, jf. forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 2. pkt.

Eftersom stævningen er indgivet den 24. marts 2023, er sagen anlagt efter forældelsesfristens udløb.

F1s krav er således forældet, hvorfor F2 skal frifindes.

..."

Parterne har under hovedforhandlingen procederet i det væsentlige i overensstemmelse med deres påstandsdokumenter.

Rettens begrundelse og resultat

Der er i sagen enighed om, at F2 den 13. januar 2019 anerkendte ansvaret for færdselsuheldet den 19. december 2017 efter Regresaftalens Ansvars- og fordelingsregel K2. F2 anerkendte således det fulde ansvar for skaden.

Efter F1s fremsendelse den 13. marts 2019 via Edi-Regresportalen af et opgjort erstatningskrav på 244.300 kr., har det stået klart for begge selskaber, at kravet lå udenfor regresaftalens beløbsmæssige grænse på 100.000 kr. Spørgsmålet er herefter om dette har en betydning for F2's meddelte anerkendelse af kravet og i givet fald hvilken.

Forsikring & Pension har i det brug for sagen indhentede responsum ved besvarelsen af spørgsmål A a) oplyst, at hvis et selskab ved meddelelse til et andet selskab om et krav anmoder om anerkendelse af en fordeling i henhold til regresaftale, da er det kutyme, at det accepterende selskab står helt frit, hvis det senere viser sig, at kaskokravet på grund af dets størrelse falder udenfor regresaftalen. Retten finder, at Responsumudvalgets svar i overensstemmelse med almindelige aftaleretlige principper om ugyldighed må forstås derhen, at det anerkendende selskab kan påberåbe sig ikke at ville være bundet af den meddelte accept som følge af bristede forudsætninger.

F1 har ikke i forbindelse med fremsendelse af det opgjorte erstatningskrav anmodet om F2's anerkendelse af erstatningskravet udenfor regresaftalen. F2 har på den anden side ikke i forbindelse med modtagelse af kravet eller senere påberåbt sig ugyldighed som følge af bristede forudsætninger eller på anden måde tilkendegivet at ville træde tilbage fra sin tidligere anerkendelse. Retten finder tværtimod, at F2 ved - efter modtagelse af det opgjorte erstatningskrav - at anmode om at få oplyst, om det opgjorte erstatningskrav var ekskl. moms, har vedstået anerkendelsen af fuldt ansvar for uheldet også udenfor regresaftalen.

Det følger af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, at F1 krav tidligst forældes 1 år efter F2's meddelelse om, at selskabet helt eller delvist afviser kravet, eller 3 år efter den dato, hvor F2 anerkender at der foreligger en dæknings-berettiget skade, men anmoder om yderligere oplysninger med henblik på opgørelse af kravets størrelse.

Da F2 den 27. marts 2019 i forbindelse med sin anerkendelse af kravet anmodede om oplysninger med henblik på opgørelse af kravets størrelse, løber den 3 årlige forældelsesfrist, jf. forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, fra dette tidspunkt.

Sagen er anlagt den 24. marts 2023, hvor forældelse således er indtrådt. Som følge heraf tages F2's frifindelsespåstand til følge.

Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 31.250,00 kr. F2 er ikke momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

F2 frifindes.

F1 skal til F2 betale sagsomkostninger med 31.250,00 kr.

Beløbene skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne bliver forrentet efter rentelovens § 8 a.

Vejledning

Retten har afsagt dom i sagen.

Hvis du er utilfreds med afgørelsen, kan du som udgangspunkt anke (klage over) dommen til landsretten. Hvis du kun er utilfreds med dommens afgørelse om sagsomkostninger, kan du kære (klage over) denne del af afgørelsen til landsretten.

Ikke alle afgørelser kan ankes eller kæres

Du kan kun anke dommen, hvis forskellen mellem byrettens dom og det resultat, du ønsker at opnå i landsretten, er over 50.000 kr. Hvis forskellen er mindre, skal du have tilladelse fra Procesbevillingsnævnet for at anke.

Landsretten kan afvise at behandle en ankesag, hvis landsretten vurderer, at der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald i landsretten.

Du kan kun kære afgørelser om sagsomkostninger, hvis omkostningsbeløbet er fastsat til mere end 50.000 kr., eller hvis retten har bestemt, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger, og du kræver, at modparten skal betale mere end 50.000 kr. I andre situationer kan du kun kære omkostningsafgørelsen, hvis du får tilladelse fra Procesbevillingsnævnet.

Fristen for at anke og kære

Fristen for at anke er **4 uger** fra dommens dato. Hvis du ikke kan anke uden en tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **4 uger**.

Fristen for at kære omkostningsafgørelsen er **2 uger** fra dommens dato. Hvis du ikke kan kære afgørelsen uden tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **2 uger** fra dommens dato.

Sådan gør du, hvis du vil anke eller kære

Du kan anke dommen på minretssag.dk ved at trykke på knappen "Opret appel" og derefter vælge "Anke" og følge vejledningen. Hvis du vil kære omkostningsafgørelsen, skal du vælge "Kære" og følge vejledningen.

Du kan læse mere på domstol.dk.

Hvis du ønsker at søge om tilladelse til anke eller kære, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet på www.procesbevillingsnaevnet.dk eller mail til post@procesbevillingsnaevnet.dk eller post@pbn.dk. Procesbevillingsnævnet har adresse på Store Kongensgade 1, 2. sal, 1264 København K. Du kan ikke indlevere ansøgningen på minretssag.dk.

Publiceret til portalen d. 18-02-2025 kl. 16:00

Modtagere: Sagsøger F1, Advokat (L) Eva Høje Bisgaard Anker,
Advokat (H) [REDACTED], Sagsøgte F2